

1936-01-19

SENDER

Jens Ferdinand Willumsen

RECIPIENT

Marie Henriques

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Sender's location:

Nice (Frankrig)

Recipient's location:

København (Danmark)

Mentioned people:

Albert V. Jørgensen

Viggo Lachmann

Johannes Vilhjelm

Anse Willumsen

Edith Willumsen

Gersemi Willumsen

Mentioned locations:

Venedig, Italien

Antibes, Frankrig

Nice, Frankrig

Willumsens ateliervilla, Strandagervej

28, Hellerup, Danmark

TRANSCRIPTION

1

42 rue des Ponchettes

Nice

France (A.M) d. 21 Januar 1936.

Kære Marie Henriques.

Da jeg bad Vilhjelm ringe Dem op i Telefonen var det fordi jeg troede at De havde fraflyttet Deres gamle Lejlighed, som De sagde mig i Venedig, at De vilde gøre – Og den nye kendte jeg ikke – Undskyld denne Mangel paa Viden–

Tak for Deres elskværdige Brev, og det er venligt af Dem at de vil finde en anden Jurist til mig.

Jeg kendte ikke og jeg arvede Jørgensen efter Lachmann som Regnskabsfører og dertil har han altid været paalidelig. Jeg kendte ikke hans Dygtighed. Jeg tror at han er doven eller vrangvillig, thi han kan lade 2 Maaneder gaa, før han svarer paa mit Brev, det er fornærmeligt. Jeg har maaske ikke hans Sympati, thi jeg synes at han gaar Modpartens Ærinde mere end mit. Han har ikke noget personligt Initiativ.

For et Par Uger siden skrev jeg et alvorligt Brev til ham og bad ham svare mig straks ellers vilde jeg søge en anden Sagfører. Det synes at have sat hans Fart lidt op – for en Tid.

2

Af denne Beskrivelse af Jørgensen kan De maaske regne ud hvorledes mit Ideal af en Jurist er.

Det vil være vanskeligt for mig i et Brev, udtømmende at forklare hvorom det drejer sig og hvad denne Jurist skal hjælpe mig med. Men jeg vil forsøge derpaa.

Siden 1928 da vi boede i Deres Lejlighed, har jeg levet i Kamp med min Kone. Hun har ødelagt mine sidste Aar, og brækket Sammenhængen i min Livsline ved at opføre sig som et underligt sindssygt egenraadigt, hensynsløst, Menneske. Hvilket Spild af Aandskraft.

For Tiden staar Kampen om min Villa i Ryvangen. Jeg var saa tossegod, paa hendes Opfordring, at forære hende den i Ungdommen. Jeg gav hende den under Forudsætning af, at hun blev hos mig til min Død. Villaen skulde saa være hendes Enkebolig. Da det imidlertid er hende der har forladt mig, saa maa det være hendes moralske og loyale Pligt at give mig den tilbage.

Jeg er nu bleven saa gammel, at jeg maa hjem og leve mine sidste Aar i Danmark. Forholdene her i Udlandet er tillige blevne saa utaalelige, at her er ikke til at være. Pengekrisen, den ulykkelige europæiske Politik, det

daarlige franske Gouvernement, den uhyggelige forfærdelige italienske Fascisme har dræbt alt Liv, baade det spirituelle og det materielle Paa Azurkysten er ikke en Turist. Til mig kommer

3

aldrig en Ven, i to Aar har jeg kun haft Besøg af én Ven i én Time. Da jeg ikke kan komme hjem, thi mit Hjem i Danmark i min Villa, er jeg bleven fuldstændig ganske isoleret.

I min Villa er mine Atelierer, mit Værktøj, mine Stafelier og Kavaletter m.m. I den er mine Studier og mine færdige Arbejder. Næsten alt det jeg har lavet. Hvad er naturligere end at det er mig som bor og arbejder i min Villa, skal jeg tvinges til at leje en Lejlighed i et almindeligt Hus i Byen i medens min Kone, der ingenting bestiller bor i Ateliererne? Min Kone har ikke Raad til at bo i Villaen, jeg maa betale en Slags Hjælp til hende fordi jeg har Depot i mine Atelierer. Alt det er vanvittigt. Nu gifter Børnene sig, og hun bliver ene i Villaen.

Jeg vil have min Villa tilbage. Den er min, thi jeg har bygget den til mig at jeg kan arbejde i den. Jeg har betalt den. Hun vil have at jeg skal købe den af hende. Jeg finder det sjofelt at jeg skal tvinges til at købe min egen Villa. Jeg har heller ikke Penge nok dertil. Faar jeg ikke min Villa tilbage kommer jeg ikke hjem. Jeg maa blive her.

4

Det er dette og meget andet at Jørgensen skal ordne for mig. Da han er begyndt, maa han fortsætte indtil han kører i staa. Det vil han snart gøre. Og før De kommer herved har han neppe ordnet noget til min Tilfredshed. Jeg kan hilse Dem fra Antibes. Fra mit Vindue kan jeg se den hvide By, ligge derude i Solen paa den anden Side det blaa Hav!, og om Aften blinker Fyrtaarnets Lys ind i mine Atelierer.

Saa snart De er kommen maa De straks meddele mig det, at vi kan finde hinanden. Om en Maaned, maaske før, er det Foraar hernede. Jeg glæder mig til Gensynet.

Lad mig snart høre fra Dem.

Med min hjærteligste Hilsen

Deres hengivne

J.F.W.

42 rue des Ponchettes

21

Nice

France (A.M) d. 19 januar 1936.

Kære Marie Henriques.

Da jeg bad Wilhelm ringe Dem op i  
Telefonen var det fordi jeg troede at De  
havde fraflyttet Deres gamle Lejlighed,  
som De sagde mig i Venedig, at De vilde  
gøre - Og den nye kendte jeg ikke -  
Undskyld denne Mangel paa Viden -

Tak for Deres elskværdige Brev, og det er venligt  
af Dem, at De vil finde en anden Jurist til mig.  
Jeg kendte ikke <sup>den</sup> Jørgensen efter Lachmann ~~men~~ som  
Regnskabsfører og dertil har han altid været <sup>personligt</sup>.  
Jeg kendte ~~ham~~ ikke hans Dygtighed. Jeg tror  
at han er doven eller vrangvillig, thi han kan  
lade 2 maaneder gaa, før han svarer mig paa  
mit <sup>Brev</sup>, det er fornærmeligt. Jeg har maaske ikke  
hans Sympati; thi jeg synes at han gaar mod.  
partens Grunde mere end mit. Han har ikke  
noget personligt Initiativ.

For et Par Uger siden skrev jeg et alvorligt  
Brev til ham og ~~Burham~~ <sup>Burham</sup> svare mig straks  
ellers vilde jeg søge en anden Sagfører.  
Det synes at have sat hans Fart lidt op - for  
en Tid.

Honnette  
Folk der skilles giver altid deres Gaver tilbage.  
Og i dette Tilfælde drejer det sig ikke om en Ubetændelig,  
hed. Det er min Arbejdsplads og min Eksistens,  
altså mit Velkomme og det er Danmark for mig -

Af denne Beskrivelse af Jørgensen kan De<sup>2</sup>  
maaske regne ud hvorledes mit Ideal af en  
Jurist er.

Det ~~er~~ vil være vanskeligt for mig i et  
Brev, udtømmende at forklare hvorfor det drejer  
sig og hvad denne Jurist skal hjælpe mig med.

Siden 1928 da vi boede i Deres Lejlighed,  
har jeg levet i Kamp med min Kone. Hun  
har pådelagt mine sidste Aar, og brækket <sup>som et</sup> Sam-  
menhængen i mit <sup>diverse</sup> liv. Ved at opføre sig <sup>un-</sup>  
derligt <sup>smidssigt</sup> ~~egenrådigt~~ <sup>egenrådigt</sup>, <sup>ungynsøst</sup> ~~ungynsøst~~ Menneske. Hvilket Spild af  
Aandskraft.

For Tiden staar Kampen om min Villa i Ryvangen.  
Jeg var saa tossegod, paa hendes Opfordring, at  
forære hende den i Ungdommen. Jeg gav  
hende den under Forudsætning af, at hun  
blev hos mig til min Død. <sup>Vil</sup> ~~Vil~~ <sup>saa</sup> skulde <sup>være</sup>  
hendes Enkebolig. Da det imidlertid er hende  
der har forladt mig, saa maa det være hendes  
<sup>og evige</sup> moralske Pligt at give mig den tilbage.

Jeg er nu bleven saa gammel, at jeg maa  
hjem og leve mine sidste Aar i Danmark.  
Forholdene her i Udlandet er tillige blivne  
saa utaalelige, at her er ikke til at være. ~~Jeg~~  
~~er~~ ~~ikke~~ ~~til~~. Pengekrusen, den ulykkelige europæiske  
Politik, det daarlige franske Guvernem<sup>et</sup>, den  
forfærdelige italienske Fascisme har dræbt  
alt liv, baade det spirituelle og det materielle.  
Paa Azurkysten er ikke en Turist. Til mig kommer

i min Villa, og at min Kone som ingenting bestiller  
for i en ~~Møj~~lighed uden Atelieret. Det skal da ikke  
være det modsatte omvendt

aldrig en Ven, i to Aar har jeg kun haft Besøg<sup>3</sup>  
af én Ven i én Time. Da jeg ikke kan komme  
hjem, thi mit Hjem i Danmark ~~er~~ i min Villa,  
er jeg <sup>fuldstændig</sup> ganske isoleret.

I min Villa er mine Atelierer, mit Værktøj,  
mine Stafelien og Kavaletten<sup>m.m.</sup> I den er mine  
Studier og mine færdige Arbejder, næsten alt  
det jeg har lavet. Hvad er naturligere end at  
det er mig som bor og arbejder i min Villa,  
skal jeg tvinges til at bære en Lejlighed i et  
almindeligt Hus i Byen i medens min Kone.  
der ingenting bestiller bor i Ateliererne?  
Min Kone har ikke Raad til at bo i Villan,  
jeg maa betale en Slags ~~hjælp~~ Hjelptil hende  
fordi jeg har Depot i mine Atelierer. (At det  
er vanvittigt. Nu gifter Børnene sig, og hun  
bliver ene i Villan.)

Jeg vil have min Villa tilbage. Den er min.  
thi jeg har bygget den til <sup>mig</sup> at <sup>jeg kan</sup> arbejde i. Jeg har  
betalt den. Hun vil at jeg skal købe den af  
hende. Jeg finder det er sjofelt at jeg skal tvinges  
til at købe min egen Villa. Jeg har heller ikke  
Penge nok dertil.

Har jeg ikke faar jeg ikke min Villa tilbage  
(Kommer jeg) ikke hjem. (Jeg) maa blive her.

Det er dette og meget andet at Jørgensen skal<sup>4.</sup>  
ordne for mig. Da han er begyndt, maa han  
fortsætte indtil han kører i staa. <sup>Det vil han snart gøre</sup> Og for  
De kommer herne har han vist <sup>ikke</sup> ordnet  
noget til min Tilfredshed. <sup>neppe</sup>

Hva jeg kan helse Dem fra AntiBes. Fra  
mit Vindu kan jeg se det <sup>hvide By</sup> liggende derude  
i Solen, <sup>paa den anden side det blaa Hav.</sup> og om Aften blinker Fyrtaarnets lys  
ind i mit Atelier <sup>er</sup>

Saa snart De kommer maa De straks  
meddele mig det, at vi kan finde hinanden.  
Om en maaned, maaske for, er det Foraars  
herude. Jeg glæder mig til Gensynet.

Lad mig snart høre fra Dem.

Med min hjerteligste Hilsen

Deres hengivne

J.F.W.